

[Hanne Budtz.]

man kan tale og tale og tale i timevis og i døgnvis for simpelt hen at trække tiden ud over et bestemt klokkeslæt eller en dato.

Vi har været meget interesseret i, og det er alle tingets medlemmer, at få en mere levende debatform, og det mente vi jo vi fik ved indførelsen af spørgetiden for år tilbage efter den nye grundlov og ved de senere ændringer, der er kommet til, hvorefter flere kan gribe ind. Jeg mener, vi måske ved en senere ændring af forretningsordenen kan bidrage yderligere til at levendegøre debatten. På den anden side må man erkende, når man har overværet de spændende spørgsmål og deres besvarelser her i dag i spørgetiden, at det åbenbart alligevel er vanskeligt at få et antal medlemmer til stede, der blot nogenlunde svarer til tilhørernes antal — det kan jo igen være på grund af udvalgs møderne.

Vi mener også, det ville være en idé, som kunne gøre debatformen mere levende, at medlemmerne kunne få ordet fra deres pladser, i hvert fald i forbindelse med spørgsmål og visse debatter, selv om det måske ikke skulle gælde i almindelighed. Men det er klart, at det kræver en forandring, en rent fysisk forandring af salen her med mikrofoninstallationer på pladserne eller i gangene, for ellers ville det jo alene være meget højtaltende politikere, der kunne høres på den måde.

Endelig skal jeg nævne, at orlovsbestemmelserne har optaget os meget. Vi anbefaler fra den konservative folketingsgruppe de ændringer, der nu er foreslået, men det er klart, at dermed er spørgsmålet om orlov og clearing — som vi jo har taget afstand fra, det er rigtigt — ikke løst. Der er andre fra min gruppe, der vil tage ordet om dette meget vigtige spørgsmål; det er selvfølgelig særdeles vigtigt, efter at vi er kommet i EF.

Hr. K. J. Mortensen var inde på spørgsmålet om partistøtte, altså i modsætning til den gruppestøtte, der findes i øjeblikket. Jeg vil da blot for en ordens skyld sige, at det konservative folkeparti ikke går ind for

en partistøtte ad skattevejen. Jeg nævner det så udtrykkeligt, fordi vi ved, at når der har været en omtale af en idé i en betænkning, bliver det straks i overskrifterne i aviserne til, at nu er noget sådant ved at blive indført.

Foruden at nævne, at vi jo har det udmærkede bibliotek og oplysningstjenesten deroppe, som alle folketingets medlemmer har mulighed for at benytte sig af, skal jeg da slutte mit indlæg med at rette en tak til folketingets formand, hr. Karl Skytte, fordi han hele tiden har været så ivrig efter at skabe denne modernisering i vores form og i det hele taget har været med til at skabe så gode omgivelser, så gode arbejdsmuligheder for alle folketingets medlemmer, ikke mindst med henblik på medlemmerne fra provinsen, som jo har vanskeligere forhold at arbejde under — jeg tænker specielt på deres muligheder for at opholde sig her — end vi, der kommer her fra storbyen.

Med disse ord skal jeg anbefale vedtagelsen af de foreslåede ændringer.

Poul Hartling: Venstre kan tilslutte sig de her foreslåede nye bestemmelser, men der er to områder, jeg ønsker at knytte nogle ord til.

Det ene område er nyordningen med de faste udvalg. Jeg kan ikke sige, at vi på forhånd var alt for ivrige efter at få den ordning, men jeg tror, vi må erkende, at ordningen har virket, skal vi sige ret tilfredsstillende. Der udvikler sig efterhånden den praksis, at udvalgene ikke blot tager stilling til fremsatte forslag, men at udvalgene følger med på det område, som nu er deres, i generelle spørgsmål, og det er rigtigt, hvad det ærede medlem fru Hanne Budtz sagde, at undertiden kan det udvikle sig til studiekredse eller til små parlamenter. Det ser jeg nu ikke nogen særlig ulykke i.

Venstre har foreslået, at man begrænser lovstrømmen mest muligt; også andre har været inde på dette, og der har været lydhørhed i andre partier; endogså fra folk i socialdemokratiet og i regeringen har man kunnet høre udtalelser i den retning. Vi må